

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ostravě rozhodl samosoudcem JUDr. Petrem Indráčkem v právní věci

žalobce: J. P.
zastoupený advokátem Mgr. Václavem Voříškem
sídlem Ledčická 649/15, 184 00 Praha 8

proti
žalovanému: Krajský úřad Moravskoslezského kraje,
sídlem 28. října 117, 702 18 Ostrava

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 15. 9. 2017 č. j. MSK 121424/2017, sp. zn. DSH/11234/2017/Sru, o správním deliktu,

takto:

- I. Žaloba **se zamítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení.

Shodu s prvopisem potvrzuje

Odůvodnění:

1. Rozhodnutím ze dne 15. 9. 2017 č. j. MSK 121424/2017, sp. zn. DSH/11234/2017/Sru žalovaný Krajský úřad Moravskoslezského kraje, odbor dopravy a chytrého regionu zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí Magistrátu města Ostravy č. j. SMO/084966/17/DSC/Klo ze dne 3. 3. 2017 ve věci správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o silničním provozu“), kterým bylo rozhodnuto, že žalobce jako provozovatel motorového vozidla Toyota, RZ X v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovené zákonem o silničním provozu, neboť dne 11. 2. 2016 v době nejméně od 13:30 do 14:00 hodin porušil blíže neustanovený řidič výše uvedeným motorovým vozidlem, pravidla provozu na pozemních komunikacích tím, že v Ostravě – Moravské Ostravě na ulici Josefa Brabce č. p. 25, nerespektoval svislé dopravní značení IP 13b – „Parkoviště s parkovacím kotoučem“ s dodatkovou tabulkou (E13) – „max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7-20 hod.“ a dodatkovou tabulkou (E 8e) – „Úsek platnosti 5m/5m“ a v působnosti uvedeného dopravního značení stál, aniž by měl ve vozidle viditelně umístěn parkovací kotouč, kdy musí na začátku stání nastavit dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu z místa měnit. Za shora uvedený správní delikt byla žalobci uložena podle ust. § 125f odst. 3 zákona o silničním provozu pokuta ve výši 1 500 Kč. Současně mu byla uložena povinnost zaplatit náklady spojené s projednáním správního deliktu paušální částkou 1 000 Kč.
2. Žalobce proti výše uvedenému rozhodnutí žalovaného podal včasnou žalobu, ve které uplatnil celou řadu žalobních námitek, které podřadil pod tyto okruhy: 1) nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů, 2) vady výroku, 3) protiústavnost, 4) zavinění, 5) další vady, 6) diskriminace a 7) nesouhlas žalobce a jeho právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů žalobce a právního zástupce na webu Nejvyššího správního soudu a návrh na naprostou anonymizaci rozhodnutí ve věci.
3. Žalovaný navrhoval zamítnutí žaloby jako nedůvodné. Ve svém písemném vyjádření k podané žalobě ze dne 15. 1. 2018 popíral oprávněnost všech shora uvedených žalobních bodů.
4. Krajský soud provedl důkaz napadeným rozhodnutím žalovaného ze dne 15. 9. 2017 č. j. MSK 121424/2017, sp. zn. DSH/11234/2017/Sru, připojeným správním spisem žalovaného téže spisové značky, jakož i připojeným správním spisem Magistrátu města Ostravy, sp. zn. S-SMO/115373/16/DSC a poté dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Při řízení o žalobě žalobce vycházel přitom krajský soud z ustanovení § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s.ř.s.“) a ze skutkového a právního stavu, který tu byl dán v době rozhodování žalovaného v souladu s ustanovením § 75 odst. 1, 2 s.ř.s.

5. Z hlediska skutkových zjištění vyplývajících z připojeného správního spisu správního orgánu I. stupně vzal v daném případě krajský soud za prokázány následující skutečnosti:

- z oznámení k zahájení řízení ve věci přestupku ze dne 23. 3. 2016, že žalobce jako provozovatel vozidla Toyota, RZ X, je podezřelý ze spáchání přestupku tím, že dne 11. 2. 2016 od 13:30 do 14:00 hodin na ulici Josefa Brabce 25 v Ostravě parkoval v působnosti dopravního značení „IP13b“ – Parkoviště s parkovacím kotoučem s dodatkovou tabulkou „max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7-20 hod., E 8e – úsek platnosti 5m/5m“ parkoviště, na kterém musí řidič při začátku stání umístit kotouč viditelně ve vozidle a nastavit na něm dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu měnit. Ve vozidle nebyl viditelně umístěn parkovací kotouč;
- z oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče sepsaného na místě a z úředního záznamu ze dne 11. 2. 2016, že obsahují stejný popis přestupku, jak je výše uvedeno. Dále je v úředním záznamu uvedeno, že se u vozidla nikdo nezdržoval, proto bylo vypsáno oznámení přestupku pro nepřítomného řidiče, které bylo vloženo za stěrač vozidla. K úřednímu záznamu je přiložena fotodokumentace uvedeného jednání;
- z výzvy k uhrazení určené částky ze dne 1. 4. 2016 č. j. SMO/123531/16/DSČ/Klo, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, jakožto provozovatele motorového vozidla Toyota, RZ X, k uhrazení částky 500 Kč, neboť výše uvedené jednání vykazuje znaky přestupku podle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona o silničním provozu v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. c) téhož zákona, v návaznosti na ust. § 8 odst. 4 příloha č. 5 vyhlášky č. 294/2015 Sb., kterou se provádějí pravidla provozu na pozemních komunikacích;
- z výzvy ze dne 20. 5. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval žalobce, aby do 15 dnů sdělil skutečnosti potřebné k určení totožnosti řidiče, který v předmětné době vozidlo řídil;
- z plné moci ze dne 6. 6. 2016, že žalobce zmocnil společnost ODVOZ VOZU s.r.o. k zastupování ho ve správním řízení;
- z přípisu nazvaném sdělení údajů potřebných k určení totožnosti řidiče vozidla, který byl správnímu orgánu I. stupně doručen dne 15. 6. 2016, že zmocněnec žalobce sdělil tomuto orgánu, že žalobcem provozované vozidlo řídil v předmětný čas uvedený ve výzvě pan F. S., nar.X, trvale bytem K. 12, 2130 M., R., doručovací adresa D. 13, B.;
- z výzvy ze dne 13. 7. 2016, že správní orgán I. stupně vyzval k podání vysvětlení F. S. Tato výzva se správnímu orgánu I. stupně vrátila s informací, že jmenovaný adresát je na uvedené adrese neznámý;
- z odložení věci ze dne 15. 8. 2016, že správní orgán I. stupně odložil shora uvedený přestupek, neboť ve lhůtě 60 dnů ode dne, kdy se o přestupku dozvěděl, nebyly zjištěny skutečnosti odůvodňující zahájení přestupkového řízení proti konkrétní osobě;
- dne 16. 8. 2016 vydal správní orgán I. stupně příkaz ve věci správního deliktu podle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, kterého se dopustil žalobce jako

provozovatel motorového vozidla Toyota, RZ X. Proti tomuto příkazu podal dne 24. 8. 2016 zmocněnec žalobce odpor;

- z usnesení ze dne 8. 9. 2016, že správní orgán I. stupně stanovil zmocněnci žalobce lhůtu 5 pracovních dnů, aby se dostavil k seznámení s podklady rozhodnutí a k těmto se vyjádřil;
- dne 3. 10. 2016 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správním deliktu žalobce. Proti tomuto rozhodnutí podal zmocněnec žalobce odvolání doručené správnímu orgánu dne 20. 10. 2016;
- dne 28. 11. 2016 vydal žalovaný rozhodnutí č. j. MSK 154075/2016, kterým zrušil rozhodnutí správního orgánu I. stupně ze dne 3. 10. 2016 a věc mu vrátil k dalšímu řízení, neboť dle žalovaného nebyl zjištěn skutkový stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti;
- z předvolání svědka ze dne 9. 1. 2017, že správní orgán I. stupně předvolal k podání svědecké výpovědi str. R. M. (zasahujícího policistu);
- z předvolání k ústnímu jednání ve věci správního deliktu ze dne 9. 1. 2017, že správní orgán I. stupně nařídil ústní jednání na den 9. 2. 2017 v 10:00 hodin;
- z fotodokumentace založené ve spise, ze které se podává, kde přesně stálo předmětné vozidlo žalobce;
- z protokolu o ústním jednání o správním deliktu ze dne 9. 2. 2017, že se k tomuto jednání nedostavil ani žalobce ani jeho zmocněnec. U tohoto jednání byl vyslechnut jako svědek str. R. M., který uvedl, že nezjištěný řidič nerespektoval dopravní značení IP 13b. Vozidlo Toyota RZ X řádně vizuálně zkontroloval a zjistil, že ve vozidle není umístěn parkovací kotouč;
- dne 3. 3. 2017 vydal správní orgán I. stupně rozhodnutí o správním deliktu žalobce.

6. Součástí správního spisu správního orgánu I. stupně je blanketní odvolání žalobce, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 21. 3. 2017. Usnesením ze dne 24. 3. 2017 správní orgán I. stupně vyzval žalobce k doplnění odvolání. O odvolání žalobce, jak shora uvedeno, rozhodl žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím.

7. V projednávané věci krajský soud především postupoval v souladu s ust. § 75 odst. 2 soudního řádu správního, podle kterého soud přezkoumá napadené výroky rozhodnutí v mezích žalobních bodů. K jednotlivým žalobním bodům uvedeným v žalobě žalobce uvádí krajský soud následující:

- první okruh žalobních námitek žalobce podřadil pod „nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů“. Dle žalobce správní orgán I. stupně nedoložil žádný důkaz o tom, že by příslušný silniční úřad stanovil údajně porušené dopravní značení

opatřením obecné povahy. Správní orgán I. stupně se nezabýval otázkou, zda údajné porušení pravidel mělo či nemělo za následek dopravní nehodu. Žalobce také namítal, že rozhodnutí správních orgánů jsou šablonovitá. Správní orgán se nedostatečně zabýval materiální stránkou přestupku. Předně krajský soud uvádí, že neuváděl-li žalobce v průběhu celého správního řízení výše uvedené námitky, nemůže namítat nepřezkoumatelnost správního rozhodnutí z toho důvodu, že se správní orgán s některou s jeho budoucích námitek nevypořádal. *„Možný úspěch námitek vznesených až v řízení před správním soudem závisí především na tom, zda správní orgány opatří takovou sadu důkazů, jež s ohledem na povahu věci sama o sobě s dostatečnou přesvědčivostí vede k závěru, že obviněný přestupek (správní delikt) skutečně spáchal, a tyto důkazy nebudou v řízení před soudem věrohodně zpochybněny.“* (k tomu rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2018, č. j. 6 As 202/2018-42). Součástí správního spisu jsou fotografie, na jejichž základě nelze mít pochybnosti o tom, že blíže neustanovený řidič vozidlem registrovaným na žalobce nerespektoval svislé dopravní značení IP 13b – *„Parkoviště s parkovacím kotoučem“* s dodatkovou tabulkou (E13) – *„max. doba parkování 2 hod. prac. dny 7-20 hod.“* a dodatkovou tabulkou (E 8e) – *„Úsek platnosti 5m/5m“* a v působnosti uvedeného dopravního značení stál, aniž by měl ve vozidle viditelně umístěn parkovací kotouč, kdy musí na začátku stání nastavit dobu začátku stání, kterou nesmí až do odjezdu z místa měnit. Krajský soud shodně se žalovaným uvádí, že nepovažuje za nutné provádět důkaz opatřením obecné povahy, kterým bylo stanoveno porušené dopravní značení. Skutečnost, že dopravní nehoda nebyla způsobena, je jednou z podmínek, bez jejíhož nesplnění by věc jako správní delikt provozovatele vozidla nemohla být vůbec řešena, přičemž ze správního spisu nevyplývá, že by k dopravní nehodě došlo a žalobce ani toto netvrdí. Je zcela logické, že určitá správní rozhodnutí budou mít podobnou formu, ještě když se týkají stejných přestupků či správních deliktů. Je třeba ovšem zdůraznit, že oba správní orgány se dostatečně konkrétně a podrobně zabývaly danou věcí, kterou lze zcela odlišit od ostatních. Správní orgán I. stupně se otázce materiální stránky správního deliktu věnoval na straně 7 svého rozhodnutí a žalovaný se s hodnocením správního orgánu I. stupně ztotožnil. Krajský soud považuje odůvodnění správního orgánu I. stupně za dostatečné a přezkoumatelné, a proto na něj v podrobnostech odkazuje;

- žalobce namítal, že výrok rozhodnutí obsahuje nedostatečnou právní a skutkovou kvalifikaci a že výrok neobsahuje všechna ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno. Ani s touto žalobní námitkou nemůže krajský soud souhlasit, neboť výrok napadeného rozhodnutí splňuje zákonem stanovené náležitosti (dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu), je dostatečně srozumitelný a určitý. Z výroku jednoznačně vyplývá, že žalobce jako provozovatel vozidla Toyota, registrační značky X se dopustil správního deliktu dle ust. § 125f odst. 1 zákona o silničním provozu, neboť v rozporu s ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu nezajistil, aby při užití vozidla na pozemních komunikacích byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích. Ve výroku rozhodnutí je rovněž zcela jednoznačně specifikována doba, místo spáchání deliktu a uvedena lhůta ke splnění ukládané povinnosti a také údaje potřebné k jejímu řádnému splnění. Nelze přisvědčit ani námitce žalobce, že ve výroku mělo být uvedeno tvrzení, že správní

delikt neměl za následek dopravní nehodu. Dle názoru soudu se jedná o údaj, který případně patří do odůvodnění rozhodnutí. V odůvodnění rozhodnutí správního orgánu I. stupně jsou uvedeny i relevantní zákonná ustanovení, podle kterých bylo rozhodováno. Krajský soud ke způsobu zaplacení pokuty a nákladů řízení uvádí, že tato část je ve výroku pouze informativní, přičemž výrok dle ust. § 68 odst. 2 správního řádu tuto informaci o způsobu platby pokuty a nákladů řízení obsahovat nemusí a je na žalobci, jakým způsobem pokutu a náklady řízení zaplatí;

- k žalobní námitce týkající se protiústavnosti ust. § 10 odst. 3 zákona o silničním provozu krajský soud odkazuje na nález Ústavního soudu sp. zn. Pl. ÚS 15/16, jímž je vázán (dle čl. 89 odst. 2 Ústavy České republiky č. 1/1993 Sb., ve znění pozdějších předpisů). Krajský soud plně odkazuje na odůvodnění uvedeného nálezu, který je veřejně dostupný na www.nalus.usoud.cz a byl též publikován ve Sbírce zákonů pod č. 116/2018 Sb. Tudíž s ohledem na závěr uvedeného nálezu je i tato žalobní námitka nedůvodná;
- žalobce dále namítal zavinění. Podle ust. § 125f odst. 1 zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích a o změnách některých zákonů, ve znění do 30. 6. 2017, právnická nebo fyzická osoba se dopustí správního deliktu tím, že jako provozovatel vozidla v rozporu s § 10 nezajistí, aby při užití vozidla na pozemní komunikaci byly dodržovány povinnosti řidiče a pravidla provozu na pozemních komunikacích stanovená tímto zákonem. Krajský soud předně konstatuje, že skutková podstata podle výše citovaného § 125f zákona o silničním provozu nepostihuje provozovatele vozidla za přestupek, nýbrž jej činí odpovědným za správní delikt. Odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt je podle § 125f zákona o silničním provozu konstruována jako objektivní, tedy bez ohledu na zavinění, s přípustnými liberačními důvody. Podle přechodných ustanovení k zákonu č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, který nabyl účinnosti 1. 7. 2017, plyne, že odpovědnost za přestupek se posoudí dle zákona účinného v době spáchání přestupku, v projednávané věci dle zákona č. 361/2000 Sb., ve znění do 30. 6. 2017, a tedy jako správní delikt provozovatele. Řízení o předmětném správním deliktu bylo zahájeno ještě před účinností zákona č. 250/2016 Sb. a rozhodnutí správního orgánu I. stupně bylo vydáno 3. 3. 2017, tedy v době, kdy zákon č. 250/2016 Sb. ještě nenabyl účinnosti, a proto se správní orgán I. stupně jeho případnou aplikací zabývat nemohl. S ohledem na výše uvedené je nutno učinit závěr, že námitky žalobce ohledně zavinění, za situace kdy se jednalo o objektivní odpovědnost provozovatele vozidla za správní delikt, jsou nedůvodné;
- žalobce namítal, že z rozhodnutí správních orgánů nelze zjistit, jakou časovou verzi příslušných právních předpisů správní orgány užily při rozhodování a dále správní orgány nezkoumaly, jestli je novější právní úprava pro žalobce příznivější. Žalobce také namítal, že správní orgán nečinil nezbytné kroky ke zjištění pachatele přestupku. Krajský soud je toho názoru, že správní orgán I. stupně rozhodoval dle platného a účinného zákona ke dni vydání jeho rozhodnutí. Rozhodnutí žalovaného nabylo právní moci dne 15. 9. 2017, tj. po nabytí účinnosti nové právní úpravy, avšak zahájeno bylo za účinnosti úpravy staré. V souladu s přechodným ustanovením tak řízení bylo dokončeno podle tehdejších zákonů. V době

rozhodování žalovaného již byl účinný zákon č. 250/2016 Sb. a současně tak byl novelizován zákon o silničním provozu. Podstatné je, že žalobce možné užití později účinného zákona v průběhu správního řízení nenamítal a žalovaný tedy nebyl povinen se touto otázkou výslovně zabývat. Zákon o silničním provozu ve znění účinném od 1. 7. 2017 není pro žalobce v žádném ohledu příznivější s ohledem na znění relevantních v souzené věci ustanovení zákona, a ani zákon č. 250/2016 Sb. žalobci z hlediska posouzení jeho viny a trestu příznivější úpravu nepřináší. K nezbytným krokům ke zjištění pachatele přestupku krajský soud uvádí, že správní orgán I. stupně je učinil a podrobně je rozebral na straně 2-3 svého rozhodnutí a žalovaný se jimi zabýval na straně 4-5 žalobou napadeného rozhodnutí;

- další okruh žalobních námitek žalobce podřadil pod „*diskriminaci*“. Krajský soud hodnotí i tuto žalobní námitku za nedůvodnou, neboť žalobce jen polemizuje a spekuluje, že správní orgány nestíhají zjištěné přestupky, které byly spáchány vozidlem provozovaným v zahraničí. Správní orgány projednávají z moci úřední všechny přestupky, o kterých se dozví. Navíc předmětem tohoto řízení je pouze výše uvedený správní delikt, námitky ohledně jakýchkoliv dalších řízení jsou nedůvodné.
- žalobce uvedl nesouhlas svůj a svého právního zástupce se zveřejňováním osobních údajů na webu Nejvyššího správního soudu a domáhal se anonymizace rozhodnutí v této právní věci. K tomuto žalobnímu bodu krajskému soudu nezbyvá než uvést, že způsob zveřejňování soudních rozhodnutí není problémem žalobou napadeného rozhodnutí, a proto se jím krajský soud ani nezabýval.

8. Se zřetelem k výše uvedenému krajský soud shledal žalobu žalobce jako nedůvodnou a v souladu s ustanovením § 78 odst. 7 s.ř.s. ji zamítl.
9. Žádnému z účastníků nepřiznal soud právo na náhradu nákladů řízení, neboť žalobce v tomto řízení úspěch neměl a žalovaný se práva náhrady nákladů řízení výslovně vzdal.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů od doručení tohoto rozhodnutí k Nejvyššímu správnímu soudu.

Podmínkou řízení o kasační stížnosti je povinné zastoupení stěžovatele advokátem, pokud stěžovatel sám nemá vysokoškolské právnické vzdělání.

Ostrava 28. února 2019

JUDr. Petr Indráček

samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje

Shodu s prvopisem potvrzuje